

Sygn. akt I C 576/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 25 listopada 2013 roku.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zdrzałka-Szymańska

Protokolant: Alicja Ziomek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2013 roku we W.

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 121,20 zł (sto dwadzieścia jeden złotych 20/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.01.2012 r. do dnia zapłaty.

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 90 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Gmina W. wniosła w dniu 07 stycznia 2013 r. pozew przeciwko pozwanemu A. K. o zapłatę kwoty 121,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty, oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwany w dniu 04 stycznia 2012 r. podróżował autobusem linii nr (...) nie posiadając ważnego biletu na przejazd. Żądana kwota jest zgodna z Uchwałą nr XXI/682/08 Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej W. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego- zasady odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W. (Dz. Urz. Woj. (...) z 10.06.2008r. Nr 158, poz. 1831). Pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie uiścił dochodzonej kwoty.

W dniu 15 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt VI Nc-e 31118/13) .

W dniu 21 lutego 2013 r. pozwany złożył skutecznie sprzeciw, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany podniósł brak legitymacji biernej, wskazał iż nigdy nie otrzymał od strony powodowej pisemnego wezwania do zapłaty, ponadto adres pozwanego wskazany w pozwie jest nieprawidłowy, pod wskazanym adresem pozwany nigdy nie mieszkał i nie był tam też zameldowany. Dodatkowo pozwany wskazał, iż na początku roku 2012 r. został napadnięty w wyniku czego zostały mu skradzione dokumenty. W związku z napadem pozwany przebywał w szpitalu w okresie oznaczonym przez stronę powodową jako „stwierdzenie przejazdu bez biletu”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 stycznia 2012 r. A. K. podróżował autobusem linii nr (...) (nr pojazdu (...)) nie uiszczając opłaty zgodnej z taryfą opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego organizowanego przez Gminę W., co zostało ujawnione w wyniku kontroli przeprowadzonej ok. godz. 06:49 przy ul. (...). Dane pozwanego wskazane w wezwaniu do zapłaty, jedynie w zakresie imienia i nazwiska, oraz nazwy szkoły, w której uczy się pozwany ustalone zostały w oparciu o identyfikator szkolny A. K..

W dniu zdarzenia A. K. został wezwany przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. do zapłaty kwoty 121,20 zł, obejmującej należność przewozową w kwocie 1,20 zł oraz opłatę dodatkową w kwocie 120 zł. Pozwany odebrał wezwanie w tym samym dniu.

dowód: wezwanie do zapłaty nr (...), k. 21

Identyfikator szkolny zawiera jedynie imię i nazwisko ucznia, nazwę szkoły, bez wskazania jakichkolwiek innych danych szczegółowych umożliwiających określenie tożsamości osoby nim legitymującej się.

okoliczność znana z urzędu

Pismem z dnia 05 marca 2012 r. Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., działające w imieniu Gminy W., ponownie wezwało pozwanego- na adres podany podczas kontroli, do zapłaty kwoty 121,20 zł. Wpłaty należało dokonać w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Spółka wskazała, iż w razie niedokonania wpłaty w terminie, działając w imieniu Gminy W. skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego.

dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 05 marca 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 35-36

A. K. nie uiścił żądanej kwoty.

dowód: bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. W myśl art. 775 k.c. przepisy tytułu niniejszego stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Na bilecie, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się:

- 1) nazwę przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego,
- 2) relację lub strefę przejazdu,
- 3) wysokość należności za przejazd,
- 4) zakres uprawnień pasażera do ulgowego przejazdu.

Stosownie do regulacji art. 33a 1 i 3 przywołanej ustawy przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba

przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Na mocy art. 34a prawa przewozowego rada gminy upoważniona jest do wydawania przepisów ustalających wysokość opłat dodatkowych pobieranych w razie braku odpowiedniego dokumentu przewozu.

W § 8 załącznika do uchwały nr XXI/682/08 Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej W. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego przewidziano, że w razie stwierdzenia braku ważnego biletu na przejazd osoby lub przewóz bagażu pasażer jest zobowiązany do uiszczenia należności przewozowych oraz opłaty dodatkowej. Opłatę dodatkową ustalono w wysokości 50-krotności ceny biletu jednorazowego pełnego, stosowanego na liniach normalnych w granicach miasta, tj. 120 zł - gdy płatność opłaty dodatkowej następuje w terminie powyżej 7 dni.

W niniejszej sprawie pozwany podniósł brak legitymacji biernej do występowania w postępowaniu, wskazując na nieprawidłowy adres oraz inne dane zawarte w wystawionym wezwaniu do zapłaty. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego dotyczącym okoliczności przedmiotowego zdarzenia. Dane pasażera podróżującego bez uiszczenia opłaty, określone w wezwaniu do zapłaty nr (...) zostały, jak wskazano w samej treści dokumentu stwierdzone na podstawie identyfikatora szkolnego ZS nr 3. Identyfikator szkolny zawiera jedynie imię i nazwisko ucznia, nazwę szkoły, bez wskazania jakichkolwiek innych danych szczegółowych umożliwiających określenie tożsamości osoby nim legitymującej się. Tym samym dane pasażera wskazane w wezwaniu do zapłaty, jedynie w zakresie imienia i nazwiska, oraz nazwy szkoły, w której uczy się pozwany zostały ustalone w oparciu o identyfikator. W pozostałym zakresie natomiast pozwany miał możliwość wskazania ich we własnym zakresie bez możliwości ich potwierdzenia, skoro nie udostępnił żadnego innego dokumentu. Z okoliczności sprawy wynika, iż pozostałe informacje, takie jak adres zamieszkania, czy imiona rodziców zostały podane przez samego pozwanego, który najprawdopodobniej chcąc uchylić się od odpowiedzialności za przejazd środkiem komunikacji miejskiej bez ważnego biletu podał dane nieprawdziwe. Podkreślenia wynika, iż rutynowo w przypadku nie podania danych osobowych lub odmowy przedstawienia dokumentu pasażer podróżujący bez biletu kierowany jest na Policję. Skoro kontrolerzy ani Policji nie wezwali ani nie udali się z pozwanym na Komisariat to wszelkie niezbędne do sporządzenia wezwania informacje musieli uzyskać od pozwanego.

Podkreślenia wymaga fakt, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom i twierdzeniom pozwanego, jakoby przed zdarzeniem uległ wypadkowi i w czasie rzeczowej kontroli przebywał w szpitalu, także odnośnie kradzieży dokonanej wobec A. K.. Zeznania pozwanego w tym zakresie były niespójne, twierdzenia pozwanego wzajemnie się wykluczały i budziły uzasadnione wątpliwości Sądu. Okoliczności te nie zostały również udowodnione w żaden inny sposób, a zgodnie z treścią art. 6 kc negatywne skutki z faktu tego wynikające mogą obciążać wyłącznie osobę, która z określonych okoliczności wywodziła skutki prawne, a ich nie udowodniła.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku, uwzględniając przy zasądzeniu odsetek na podstawie art. 360 kc datę wystawienia wezwania do zapłaty doręczonego w trakcie kontroli i wyznaczony w nim termin do zapłaty.

O kosztach procesu, Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W przedmiotowej sprawie przegrywającym jest pozwany, którego żądanie zostało w całości oddalone. Mając na względzie wynik sprawy stronie powodowej należał się zwrot kosztów procesu, na które złożyły opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł.